

PROJEKT BUDOWLANY

REMONTU ELEWACJI I KLATKI SCHODOWEJ WRAZ Z IZOLACJĄ ŚCIAN PIWNIC BUDYNKU WEKSLARSKA 2 W TARNOWIE

Inwestor: MIEJSKI ZARZĄD BUDYNKÓW
Spółka z o.o.
33-100 Tarnów, ul. Waryńskiego 9
tel. 014 621-93-81, fax. 014 621-93-81 w. 102

Adres inwestycji : w Tarnów ul .Wekslarska 2 / Rynek 13

USŁUGI PROJEKTOWO-BUDOWLANE
ARCH. BOGUSŁAW NIEMIEC
33 100 TARNÓW ul. Zamenhofa 16 tel. 014/ 626 85 77
boguslawniemiec.arch@wp.pl

ARCHITEKTURA

projektował
Mgr inż. Arch. Bogusław Niemiec
nr upr. BUA 8346/164/88

Sprawdził:
Mgr inż. Arch. Maria Gajewska
nr upr. BUA – 8346/29/89

Tarnów
maj 2017

SPIS ZAWARTOŚCI OPRACOWANIA

I. WYKAZ DECYZJI, WARUNKÓW I UZGODNIEŃ

1. dokumenty przygotowania zawodowego zespołu projektującego /uprawnienia projektowe, przynależności do Izby/
2. oświadczenia zespołu projektującego
3.

III. PROJEKT ARCHITEKTONICZNO - BUDOWLANY

A. CZĘŚĆ OPISOWA

B. CZĘŚĆ GRAFICZNA

nr	rysunek	skala
W2 PBS 01	mapa sytuacyjna	1:500
PROJEKT BUDOWLANY		
W2 PB 01	elewacja wschodnia	1:100
W2 PB 02	elewacja południowa	1:100
W2 PB 03	elewacja zachodnia	1:100
W2 PB 04	rzut piwnic	1:100
W2 PB 05	rzut parteru	1:100
W2 PB 06	rzut 1 piętra	1:100
W2 PB 07	rzut 2 piętra	1:100
W2 PB 08	rzut 3 piętra	1:100
W2 PB 09	rzut poddasza	1:100
ELEWACJE - ZAKRES ROBÓT		
W2 PBZR 01	elewacja wschodnia	1:100
W2 PBZR 02	elewacja południowa	1:100
W2 PBZR 03	elewacja zachodnia	1:100
ZESTAWIENIA		
W2 PBZ 01	zestawienie elementów 1	
W2 PBZ 02	zestawienie elementów 2	
W2 PBZ 03	zestawienie okien	
W2 PBZ 04	zestawienie drzwi	
RYSUNKI SZCZEGÓŁOWE		
W2 PBR01	gzymsy – profile 1	1:20; 1:10
W2 PBR02	gzymsy – profile 2	1:20; 1:10
W2 PBR03	opaski okien 1	1:20; 1:10
W2 PBR04	opaski okien 2	1:20; 1:10
W2 PBR05	opaski okien 3	1:20; 1:10
W2 PBR06	opaski okien 4	1:20; 1:10
W2 PBR07	opaski okien 5	1:20; 1:10
W2 PBR08	opaski okien 6	1:20; 1:10
		1:20; 1:10

Tarnów maj 2017.

Oświadczamy iż: PROJEKT BUDOWLANY REMONTU ELEWACJI I KLATKI SCHODOWEJ
WRAZ Z IZOLACJĄ ŚCIAN PIWNIC BUDYNKU WEKLSLARSKA 2 W TARNOWIE

został wykonany zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi, przepisami i
normami oraz z posiadaną aktualnie wiedzą techniczną

Projektant:

Mgr inż. Arch. Bogusław Niemiec
nr upr. BUA 8346/164/88

Sprawdzający:

Mgr inż. Arch. Maria Gajewska
nr upr. BUA – 8346/29/89

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Tarnowie
Wydział Budownictwa,
Inżynierii i Architektury
32-001 Tarnów, ul. Iłegłosa 16

DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

BUA-8346/164/88

Tarnów 1988-11-15

Na podstawie § 2 ust.1 pkt.1, § 4 ust.1 i 2, § 7 i § 13
ust.1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony
Środowiska z dnia 20 lutego 1975r. w sprawie samodzielnych funkcji
technicznych w budownictwie / Dz.U.Nr 8, poz.46 /

s t w i e r d z a s i ę , ż e

Obywatel Bogusław NIEMIEC
magister inżynier architekt
urodzony dnia 22 marca 1956r. w Tarnowie
posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania
samodzielnej funkcji

projektanta
w specjalności architektonicznej .

Obywatel Bogusław NIEMIEC jest u p o w a ż n i o n y d o :

- sporządzania projektów w zakresie rozwiązań :
 - a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych ,
 - b/ konstrukcyjno - budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie
osób fizycznych , z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębo-
kich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych ,
- kierowania , nadzorowania i kontrolowania budowy , kierowania
i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych
oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych -
z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych
konstrukcji statycznie niewyznaczalnych - w budownictwie osób
fizycznych .

otrzymuje :

1x- Ob.Bogusław NIEMIEC
zam.33-100 Tarnów ul. Dwernickiego 8/13
1x- a/a.-

DYREKTOR WYDZIAŁU

mgr inż. Lucyna Kozłowska

AC.-

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ
(wypis z listy architektów)

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. BOGUSŁAW NIEMIEC

posiadający kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **BUA-8346/164/88**, jest wpisany na listę członków Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **MP-0419**.

Członek czynny od: 20-02-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 04-05-2017 r. Kraków.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **31-08-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Grzegorz Lechowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

MP-0419-D3AF-ADC9-8AE7-A11D

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

URZĄD WOJEWÓDZKI
w Tarnowie
Wydział Budownictwa,
Urbanistyki i Architektury
33-100 Tarnów, ul. Fredry 16

Tarnów, dnia 21 marca 1989

Nr BUA-8346/29/89

DECYZJA O STWIERDZENIU PRZYGOTOWANIA ZAWODOWEGO
do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie

Nr podstawy §. 2 ust. 1 pkt. 1, § 4 ust. 1 i 2, § 7, § 13 ust. 1 pkt. 1 lit. -

rozporządzenia Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 20 lutego 1975 r.
w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U. Nr 8, poz. 46) stwierdza się, że

Obywatel(ka) Maria GAJEWSKA
(imię i nazwisko)
magister inżynier architekt
(tytuł naukowy - zawodowy)
urodzony(a) dnia 10 września 57 r. w Tarnowie

posiada przygotowanie zawodowe upoważniające do wykonywania samodzielnej funkcji

projektanta
(rodzaj funkcji)
architektonicznej
(rodzaj specjalności techniczno-budowlanej)
w specjalności
w zakresie
(specjalizacja zawodowa)

Obywatel(ka) Maria GAJEWSKA jest upoważniony(a) do:

1. sporządzania projektów w zakresie rozwiązań:
 - a/ architektonicznych wszelkich obiektów budowlanych,
 - b/ konstrukcyjno - budowlanych obiektów budowlanych w budownictwie osób fizycznych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych,
2. kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy, kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych - z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych - w budownictwie osób fizycznych.

otrzymuje:

1x- Ob. Maria Gajewska
zam. 33-100 Tarnów ul. Księżycowa 4
1x- a/a.-

AC.-

2-m WYDZIAŁA BUDOWNICTWA
d/c przygotowania i nadzoru budowlanego

[Signature]

m. p.

opieka i pieczęć

DN-18 2404-82 1.800 221.

**IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP

ZAŚWIADCZENIE - ORYGINAŁ

(wypis z listy architektów)

Małopolska Okręgowa Rada Izby Architektów RP zaświadcza, że:

mgr inż. arch. MARIA GAJEWSKA

posiadająca kwalifikacje zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej i w zakresie posiadanych uprawnień nr **BUA-8346/29/89**, jest wpisana na listę członków Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP pod numerem: **MP-0178**.

Członek czynny od: 20-02-2002 r.

Data i miejsce wygenerowania zaświadczenia: 31-01-2017 r. Kraków.

Zaświadczenie jest ważne do dnia: **30-06-2017 r.**

Podpisano elektronicznie w systemie informatycznym Izby Architektów RP przez:
Grzegorz Lechowicz, Sekretarz Okręgowej Rady Izby Architektów RP.

Nr weryfikacyjny zaświadczenia:

MP-0178-15CE-3EC8-B741-69A2

Dane zawarte w niniejszym zaświadczeniu można sprawdzić podając nr weryfikacyjny zaświadczenia w publicznym serwisie internetowym Izby Architektów: www.izbaarchitektow.pl lub kontaktując się bezpośrednio z właściwą Okręgową Izbą Architektów RP.

CZĘŚĆ OPISOWA:

1. PRZEDMIOT INWESTYCJI

1.1. DANE EWIDENCYJNE

Adres: działka nr 37 obręb: 228
Tarnów ul. Wekslarska 2 / Rynek 13

Zarządzający : MIEJSKI ZARZĄD BUDYNKÓW Spółka z o.o.
33-100 Tarnów, ul. Waryńskiego 9
tel. 014 621-93-81, fax. 014 621-93-81 w. 102

1.2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA.

Przedmiotem inwestycji jest Remont elewacji i klatki schodowej wraz z izolacją ścian piwnic budynku Wekslarska 2 w Tarnowie będącej własnością miejską, a zarządzaną przez Miejski Zarząd Budynków

Teren działki nr 37 znajduje się na obszarze urbanistycznego centrum miasta wpisanego do rejestru zabytków / decyzja nr. A-130 z dn. 24 września 1934r, a kamienica Wekslarska 2 / Rynek 13 jest obiektem wpisanym do rejestru zabytków pod numerem : A – 413 (z dnia 30.04.1998.).

1.3. CEL OPRACOWANIA

Celem opracowania jest określenie metody i zakresu koniecznych do przeprowadzenia prac remontowych i budowlanych objętego opracowaniem obiekt

1.4. PODSTAWA OPRACOWANIA

Podstawę opracowania stanowią:

- umowa nr na opracowanie projektu budowlanego
- inwentaryzacja obiektów wykonana przez Pracownię Konserwacji Zabytków w Kralowie oraz Krakowskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne w Krakowie – będące w posiadaniu Inwestora i udostępnione dla celu opracowania niniejszego projektu
- wizje lokalne przeprowadzone w obiekcie w kwietniu, 2017 r. połączone z wykonaniem dokumentacji fotograficznej,
- uzupełniająca inwentaryzacja niektórych elementów obiektów wykonana na potrzeby remontu przez autora opracowania.
- aktualne obowiązujące przepisy Prawa Budowlanego i odpowiednie normy przedmiotowe,

2.FORMA ARCHITEKTONICZNA - KONSTRUKCJA OBIEKTÓW

2.1. RYS HISTORYCZNY

Parterowy dom wzniesiono przed końcem XV wieku. Był to wówczas obiekt podpiwniczony, prawdopodobnie murowany. W XVI wieku został rozbudowany o trakt podcieniowy i drugie piętro, zyskując wtedy dwupasmowy układ z szeroką sienią w osi północnej i renesansową kamieniarką otworów. Przypuszczalnie w XVIII wieku za zapleczu powstała zabudowa gospodarcza, między innymi browar, który spłonął w grudniu 1735 roku podczas wielkiego pożaru, jaki strawił

niemal całe miasto w obrębie murów. Wiadomo, że w 1738 roku kamienica nie stanowi niczyjej własności, i nazywana jest Sakowiczowską, prawdopodobnie od nazwiska któregoś z poprzednich właścicieli. W 1743 roku budynek nawiedza kolejny pożar, a mieszczący się w nim browar ulega dodatkowym zniszczeniom, co zapewne powoduje jego ostateczną likwidację. Pomiędzy 1758 a 1796 rokiem kamienica zostaje gruntownie przebudowana; zlikwidowaniu uległy podcienia, natomiast wybudowano oficynę wzdłuż ul. Wekslarskiej. W 1814 roku właścicielem zostaje Casimir Wohlleker, a od 1884 Casimir Hudes. Wówczas nadbudowano drugie piętro nad kamienicą i oficyną oraz przekształcono elewację.

Wiadomo, że w okresie międzywojennym budynek był w złym stanie technicznym, co prawdopodobnie doprowadziło do remontu, jaki miał miejsce w latach 1960-62.

Transformacji uległa wówczas część wnętrza, zrekonstruowano podcienia, wprowadzono także nowy wystrój dekoracji malarskiej elewacji frontowej projektu J. E. Dutkiewicza.

Dnia 30.04.1998 roku kamienicę wraz z oficyną oraz średniowieczną działką lokacyjną, na której usytuowane są obiekty, wpisano do Rejestru Zabytków województwa tarnowskiego, i nadano numer A – 413.

Fotografie z końca XX wieku ukazują zły stan elewacji frontowej; dekoracje malarskie były w dużym stopniu zniszczone, miejscami zupełnie niewidoczne. Obecnie po geometrycznych kompozycjach J. E. Dutkiewicza nie ma śladu, elewacja uzyskała nową, jednolitą kolorystykę na tynkach.

2.2. DANE OGÓLNE

Budynek frontowy

murowany otynkowany dwupiętrowy z półpiętrzem w poddaszu i podcieniem od frontu, podpiwniczony. Nakryty wspólnym z oficyną dachem trzyspadowym o więźbie drewnianej, płatwinowo-krokwiowej, krytym blachą.

Założony na prostokątnym rzucie przedłużonym w części tylnej o obrys oficyny. Wnętrze o dyspozycji trzytraktowej, dwuosiowej. W trzecim trakcie osi północnej usytuowana klatka schodowa o kwadratowym obrysie, wspólna dla budynku frontowego i oficyny, do której prowadzi poprzeczna sień z wejściem od ul. Wekslarskiej. Schody o konstrukcji drewnianej, dwubiegowe łamane, z ozdobną balustradą o żeliwnych słupkach i drewnianej poręczy.

Piwnice znajdują się pod całym obrysem budynku frontowego; o układzie trzytraktowym, dwuosiowym, z wejściem z klatki schodowej w trzecim trakcie osi północnej. W trakcie frontowym, pod podcieniem duża komora zajmująca szerokość obu osi, poprzeczna w stosunku do osi budynku, nakryta sklepieniem kolebkowym z cegły strycharskiej. W trakcie drugim i trzecim trzy komory – dwie w osi południowej, jedna w północnej – o sklepieniach kolebkowych z cegły strycharskiej równoległych z osią budynku.

Parter z podcieniem od frontu, o dwuprzęsłowym sklepieniu kolebkowym, z lunetami. W trakcie trzecim zachowany układ d. Szerokiej sieni w osi północnej, z której przestrzeni w trzecim trakcie wydzielony został pion komunikacyjny, w części przedniej mieści się obecnie lokal gastronomiczny. W pomieszczeniu w części przedniej nisko założone sklepienie kolebkowe z lunetami, ściana północna z odsłoniętym wątkiem ceglanym polskim gotyckim. W osi południowej dwa pomieszczenia o amfiladowym układzie, ze stropami płaskimi, podobnie jak usytuowana za nimi poprzeczna sień.

Kondygnacje pięter powtarzają zasadniczy układ parteru z reprezentacyjnymi, dużymi pokojami w trakcie przednim nad podcieniem i włączoną przestrzenią nad sieni w obu pomieszczeniach osi południowej. Półpiętrze w poddaszu powtarza układ kondygnacji pięter, pomieszczenia oświetlone są oknami w ścianie kolankowej od strony rynku (zachodniej) i ul. Wekslarskiej (południowej). Stolarka drzwiowa współczesna, pion komunikacyjny z ozdobną balustradą schodów i żeliwnymi kolumnami o głowicach kompozytowych wspierającymi konstrukcję schodów (lata 80-te XIX wieku).

Oficyna:

stanowi przedłużenie budynku frontowego w części tylnej. Dwupiętrowa z półpiętrzem w poddaszu, o poziomach kondygnacji odpowiadającym poziomom budynku frontowego. Częściowo podpiwniczona, murowana, założona na rzucie prostokąta o ściętym narożniku południowo-wschodnim, frontem zwrócona do ul. Wekslarskiej, elewacją szczytową do ul. Starej. Wnętrze o dyspozycji półtoratraktowej, z głęboką częścią frontową, trójosiowej. Komunikację zapewnia klatka schodowa budynku frontowego.

Piwnice pod częścią południowo-zachodnią stanowi duża komora o sklepieniu kolebkowym, równoległym do podłużnej osi budynku, połączona z wejściem z klatki schodowej budynku frontowego, obecnie wtórnie podzielona kilka mniejszych wnętrz.

Parter o trzech wydłużonych pomieszczeniach frontowych, poprzecznych po podłużnej osi budynku i ciągiem niedużych, ślepych pomieszczeń o charakterze gospodarczym w półtraktowej przestrzeni za nimi. Pomieszczenie osi środkowej traktu frontowego przekryte sklepieniem kolebkowym, podobnie jak dwa pomieszczenia tylne po stronie wschodniej, frontowe pomieszczenie osi wschodniej pięcioboczne, ze sklepieniem krzyżowym.

Kondygnacje pięter powtarzają zasadniczy układ parteru; wszystkie pomieszczenia pięter nakryte są płaskimi sufitami.

Elewacje części frontowej jednolicie komponowane, ukształtowane w latach 80-tych XIX wieku, z odsłoniętym w latach 1960-62 podcieniem. Podzielone gzymsami kordonowymi na trzy strefy, zwieńczone ścianką kolankową z rzędem okien poddasza, zakończoną gzymsiem okapowym wspartym na krokwach. Strefa parteru w elewacji frontowej z dwoma arkadami podcienia; pod podcieniem jej trzy osie wyznaczają dwa okna ujęte w profilowane, renesansowe obramienia kamienne oraz półkoliście zamknięty otwór wejściowy w osi północnej. Strefy półpięter czteroosiowe z oknami ujętymi w profilowane opaski z gzymsami nadokiennymi. Okna I-go piętra ozdobione okrągłymi medalionami w podokiennikach i nad kluczami. Elewacja południowa (od strony ul. Wekslarskiej) pięciosiowa, z arkadą podcienia w osi zachodniej parteru i prostokątnym wejściem do sieni w skrajnej osi wschodniej. Obie elewacje – południowa na szerokości trzech osi od strony zachodniej – niegdyś wtórnie pokryte pseudosgraffitową dwubarwną dekoracją malarską w formie rytmicznie zestawionych czarnych i białych trójkątów¹. Stolarka okienna z końca XIX wieku, czterokwaterowa, sześcioczęściowa, brama wejściowa w elewacji rynkowej, pod podcieniem dwuskrzydłowa, z półkolistym nadświetłem, przeszklona (przeszklenie skrzydeł i nadświetła zabezpieczone współczesną kutą żelazną kratką).

Elewacje oficyny powtarzają kompozycję elewacji budynku frontowego. Elewacja frontowa czteroosiowa, z dwoma otworami wejściowymi w parterze w osiach od strony zachodniej, ścięty narożnik jednoosiowy, elewacja wschodnia dwuosiowa z otworem wejściowym w parterze po stronie północnej. Stolarka okien jak w części frontowej, drzwi wejściowe dwuskrzydłowe, żelazne.²

Kubatura: 7960m³.

Powierzchnia użytkowa: około 1185m².

Przeznaczenie pierwotne: mieszkalno-handlowe.

Przeznaczenie obecne: mieszkalno-handlowe.

Własność: Gmina Miasta Tarnów

¹Wykonane przez prof. J.E. Dutkiewicza w latach 60-tych XX w. Prawdopodobnie nie zachowały się do dnia dzisiejszego.

² Za: PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH Kamienicy zwanej Sakowiczowską przy Rynku 13 i ul. Wekslarskiej 2 w Tarnowie autorstwa Konserwatora Dziej sztuki mgr Tomasz Głowacz

2.3. OPIS ELEMENTÓW KONSTRUKCYJNYCH OBIEKTU

2.2.1. Fundamenty.

fundamenty budynku – ściany fundamentowe o konstrukcji mieszanej murowane z cegły pełnej i kamienia: piaskowca i granitowych otoczków na spodzie
Brak izolacji przeciwwilgociowych poziomych i pionowych.

2.2.2. Ściany konstrukcyjne.

Zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej

2.2.3. Stropy.

w piwnicach ceglane kolebkowe

nad parterem kolebkowe, w części frontowej kolebkowe z lunetami, krzyżowe.

Kondygnacja parteru części frontowej wyższa od oficyny (wysokość parteru frontu równa dwóm kondygnacjom oficyny: parteru i piętra
nad piętnem stropy o konstrukcji drewnianej

2.2.4. Dach.

wieżba dachu drewniana płatwiowo kleszczowa, oparta na tramach przenoszących obciążenia na ściany zewnętrzne, miejscowo wzmacnianych belkami stalowymi.

Końcówki krokwi przy ścianie zewnętrznej wzmacniane nowymi elementami

Widoczne też podparcia samej więźby. Oszalowanie pod pokrycie pełne z desek

Pokrycie dachu z blachy dachówkowej

2.2.5. Schody.

Schody prowadzące do piwnic prawdopodobnie murowane (betonowe ?)

Schody prowadzące na piętra drewniane, konstrukcja schodów i spoczników wsparta na żeliwnych kolumnach z bogato ukształtowanymi konsolami i głowicami

Balustrady drewniane z żeliwnymi / odlewnymi tralkami

2.2.6. Stolarka okienna i drzwiowa.

Stolarka okienna wtórna drewniana i plastikowa /PCV/ - zachowały się jedynie dwa oryginalne okna (z czasów remontu w 1962r.?) na elewacji południowej / w osi 4 i 5 licząc od rynku / w poziomie 3 piętra

Stolarka drzwiowa drewniana.

2.2.7. Tynki

Tynki wewnętrzne i zewnętrzne ścian i sufitów wapienne. Tynki zewnętrzne o niejednorodnej strukturze, w poziomie parteru w przyziemiu widoczne cementowe uzupełnienia zdegradowanych na wskutek wilgoci ścian pierwotnych tynków wapiennych

3. STAN TECHNICZNY OBIEKTÓW

Kamienica remontowana była po wojnie w latach 1960- 62 i, pod kierunkiem Prof. W. Dutkiewicza niemal 60 lat temu. Uzyskała ona wtedy pseudosgrafittowy wystrój w formie czarno-białych trójkątów. Elewacja pod koniec lat 90 tych ubiegłego wieku została przemalowana na kolor, który zachowany jest do dnia dzisiejszego
Czas i nienajlepsza jakość materiałów z tamtego okresu spowodowały iż niektóre elementy budowlane zdążyły się już zużyć, ulec zniszczeniu.
Korozji uległy obróbki blacharskie dachu powodującej zamakanie a w efekcie zagrzybienie i destrukcje ścian. Widoczna jest bardzo mocna destrukcja gzymsu i tynków na elewacji południowej w miejscu połączenia rynny z rurą spustową

Na ścianach zewnętrznych w poziomie przyziemia widoczne jest z kolei ich zamakanie /powodujące nie tylko destrukcję tynku, ale również ceglanej substancji muru / powstałe

w wyniku napływu wód opadowych i podciągania kapilarnego wilgoci będące skutkiem braku izolacji.

Mamy tu do czynienia ze zjawiskiem przedłużonego zatrzymywania się nawilgocenia w murach, funkcjonującym jako magazyn wody higroskopijnej, czemu sprzyja sąsiadująca z murem betonowa nawierzchnia. Nierówności tej nawierzchni powodują iż tylko część wód opadowych spływa do kratek kanalizacji.

Widoczne są też spękania i uszkodzenia gzymsów i tynków elewacji w poziomie pięter Profile gzymsów, opasek i parapetów w czasie prowadzonych remontów i nieudolnych napraw zatraciły w wielu miejscach swą pierwotną formę.

W ramach modernizacji wymieniono też stolarkę okienną początkowo na drewnianą a ostatnio na plastikową (PCV) co daje niekorzystny efekt zaburzając ład kompozycyjny elewacji. Ład ten zakłócony jest też licznymi wykonanymi na dziko instalacjami / talerze anten satelitarnych beładnie prowadzone okablowanie.

3.1. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

3. 2. WNIOSKI

Problem wilgoci, zagrzybienia i korozji tynków zewnętrznych i wewnątrz obiektu / piwnice i suteryny oficyny / przy niskim, kilka metrów poniżej posadowienia fundamentów poziomie wód gruntowych / wynika głównie z nieodpowiedniego odprowadzenia wód opadowych i prawdopodobnie też z nieszczelności starej instalacji kanalizacji.

Szkodliwą rolę odgrywają tu również wykonane na szlichcie cementowej tynki jak również cementowe jego uzupełnienia. Czynniki te uniemożliwiają odparowywanie przenikającej z zewnątrz wody opadowej jak również kondensacyjnej / w okresie lata / z murów piwnic. Również brak odpowiedniej wentylacji piwnic przyczynia się do pogłębienia problemu wilgoci w murach

Do zawilgocenia budynku przyczyniają się też, wynikające ze zużycia i nienajlepszej jakości zastosowanych materiałów, uszkodzenia pokrycia dachu, uszkodzone i nieszczelne obróbki blacharskie.

Procesy chemiczne zachodzące w starych murach mają opisany poniżej przebieg: W wyniku wielokrotnego malowania nieodpowiednimi farbami tynkach tworzą się szkodliwe nawarstwienia, które zamykają porowatość materiałów. Węglan wapnia migrujący do tych powierzchni z parą wodną lub wprost z wodą opadową przesiąkającą przez szczelinki w murze gromadzi się pod szczelną skorupą nawarstwienia przetworzony w roztwory solne w wyniku reakcji chemicznych, w których udział biorą kwasy z otoczenia atmosferycznego siarkowe i siarkawe oraz węglowe. Ruch wody w częściowo wypełnionych kapilarach odbywa się do tych partii muru, które posiadają niższą temperaturę, a zatem w cyklu rocznym naszego klimatu są to ściany elewacyjne, a zwłaszcza mało nasłonecznione. Sole rozpuszczone w wodzie zatrzymują się w kapilarach murów i krystalizują. W procesie krystalizacji następuje zwiększenie ich objętości i rozsadzanie materiału silniejsze niż wysadziny mrozowe.

Konieczne do przeprowadzenia są też prace konserwatorskie obejmujące wymianę wtórnych i konserwację tynków z elementami ozdobnym na ścianach zewnętrznych. Konserwacji wymagają też elementy kamieniarki i klatki schodowej. Na wykonanie powyższych prac konserwatorskich wykonane zostało odpowiednie odrębne opracowanie: „PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH Kamienicy zwanej *Sakowiczowską* przy Rynku 13 i ul. Wekslarskiej 2 w Tarnowie autorstwa Konserwatora Działy sztuki mgr Tomasza Głowacza”

4. PROGRAM ROBÓT REMONTOWYCH

4.1. REMONT ELEWACJI

Projektuje się prace renowacyjne skorodowanych fragmentów elewacji polegające na ich wymianie i uzupełnieniu przy użyciu systemowych tynków renowacyjnych.

Jak już pisano wcześniej istotnym jest rozwiązanie problemu wilgoci występującego w piwnicach, powodującego zagrzybienie i korozję tynków zewnętrznych na elewacjach i wewnątrz obiektu. Przy niskim, kilka metrów poniżej posadowienia fundamentów poziomie wód gruntowych, wynika głównie z nieodpowiedniego odprowadzenia wód opadowych i prawdopodobnie z nieszczelności starej instalacji kanalizacji. Dlatego też w pierwszej kolejności należy wykonać prace związane z zabezpieczeniem przeciwwilgociowym obiektu. Obejmować one będą:

- Wykonanie bitumicznych izolacji pionowych zewnętrznych ścian piwnic

Do wykonania tych prac należy użyć specjalistycznych, systemowych preparatów do wykonania uszczelnień przeciwwodnych

Przesuszony i odczyszczony mur należy zdezynfekować wodorozcieńczalnym, specjalnym środkiem dezynfekującym na powierzchnie zaatakowane przez algi i/lub grzyby)

a następnie zagruntować odpowiednim systemowym preparatem (mineralnym szlamem uszczelniającym). Preparat ten należy rozmieszać do konsystencji gęstej śmietany a następnie nanieść go na ścianę pędzlem. Pełni on rolę gruntu pod bitumiczną warstwę izolacyjną, która należy wykonać przy użyciu preparatu jednokomponentowej powłoki uszczelniającej. Powinna to być dyfuzyjna dla pary wodnej, bardzo elastyczna, odporna na działanie czynników chemicznych i mechanicznych warstwa bitumiczna.

Aby uchronić wykonaną izolację przed mechanicznymi uszkodzeniami należy osłonić ją przed zasypaniem wykopu warstwą styroduru gr 3cm lub alternatywnie folią kubełkową.

Istotną sprawą jest zabezpieczenie elewacji przed szkodliwym działaniem wód opadowych. W tym celu projektuje się:

- wymianę wszystkich obróbek blacharskich okapów dachów wraz wymianą rynien i rur spustowych.
- Wymianę wszystkich istniejących i wykonanie nowych w miejscach gdzie ich nie ma, obróbek na wszystkich gzymsach i parapetach
- Wymianę wszystkich przyłączy rur spustowych do kanalizacji wraz z rewizjami (czyszczakami), Należy sprawdzić i zapewnić drożność podziemnych części przyłączy,

Wszystkie obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe należy wykonać z blachy tytanowo cynkowej, w kolorze ciemno-popielatym, a przyłącza do kanalizacji z czyszczakami mają być żeliwne. Wszystkie rury spustowe muszą mieć średnicę (DN 150), a rynny nie mniejszą niż 180 mm

- należy odpowiednio uszczelnić przejścia rurowe instalacji w ścianach zewnętrznych

Przed przystąpieniem do prac związanych z remontem i konserwacją elewacji należy: „wykonać badania stratygraficzne warstw malarskich w celu ustalenia oryginalnej kolorystyki poszczególnych elementów elewacji i jej wystroju. Należy przeprowadzić również badania stratygraficzne tynków w celu ustalenia wtórnych przekształceń z uwzględnieniem dekoracji pseudosgrafittowej z lat 60-tych. Wnioski z badań oraz projekt kolorystyczny przedstawić do akceptacji w Wojewódzkim Urzędzie Ochrony Zabytków, delegatura Tarnów”.

- zgodnie z zaleceniami zawartymi w opracowanym „PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH Kamienicy zwanej *Sakowiczowską* przy Rynku 13 i ul. Wekslarskiej 2 w Tarnowie autorstwa Konserwatora Dziej sztuki mgr Tomasza Głowacza”

Aby poprawnie wykonać prace związane z wymianą i uzupełnieniem zniszczonych tynków należy:

Oczyszczyć powierzchnię, usunąć luźne tynki cementowo-wapienne, elewacje spłukać gorącą wodą /parą wodną pod ciśnieniem z dodatkiem środka powierzchniowo-czynnego./metoda tzw „cepowana” – piaskowania elewacji /

Głęboko zniszczone strukturalnie lub zasolone tynki należy skuć.

Stare różnorodne wypełnienia naprawcze, odspojenia usunąć do gołej cegły metodą mechaniczną, a w miejscach gdzie występują szerokie pęknięcia, lekko je poszerzyć do odpowiedniej głębokości,

Miejsca zaatakowane przez glony odkazić preparatem zawierającym wysokoefektywne związki heterocykliczne o działaniu bakterio-, grzybo- i glonobójczym

Zniszczone powierzchniowo tynki pierwotne, należy wzmocnić odpowiednim preparatem na bazie estrów kwasu krzemowego. Dla uzyskania efektu odczekać 3 - 4 tygodnie.

W miejscach, gdzie usunięto tynki, na przygotowanej, zwilżonej powierzchni odsłoniętego muru, należy wykonać warstwę obrzutki³ / tzw. szprycu / zgodnego z wymaganiami WTA⁴ – brodawkowo, stanowiącego 50% pokrycia

w pasie przyziemia / w miejscach zaznaczonych na odpowiednich rysunkach / gdzie wykonujemy nowe tynki szeroko porowate należy nałożyć dwie kolejne warstwy spełniające kryteria wytycznych **WTA**.

- Pierwsza warstwa to: wyrównawczy i porowaty tynk podkładowy, ubogi w alkalia
Tynk podkładowy wg instrukcji WTA 2-9-04/D oraz EN998-1,⁵

³ Obrzutka powinna spełniać rolę: Przygotowanie podłoża przed nałożeniem tynków mineralnych, Wyrównanie nierównomierniej chłonności podłoża pod tynk, np. na porowatej cegle, kamieniu naturalnym lub murze mieszanym, stanowić Warstwę szczepną na szczelnych względnie słabo chłonnych podłożach, np. na uszczelnieniach wewnętrznych, betonie, szczelnej i gładkiej cegle

⁴ Die Wissenschaftlich-Technische Arbeitsgemeinschaft für Bauwerkserhaltung und Denkmalpflege (WTA) tj. niemieckiego instytutu naukowo-technicznego ds. konserwacji budowli i zabytków. Który opracował instrukcję określającą szczegółowe wymagania techniczne oraz kryteria kontroli tynków renowacyjnych, „które musi spełniać tynk (choć lepiej tu pasuje sformułowanie: system tynków), aby można go było nazwać renowacyjnym WTA. Jest to o tyle istotne, że obowiązująca aktualnie norma PN-EN 998-1:2004 [13] zawiera także wymagania dotyczące tynków renowacyjnych. Przy renowacji zawilgoconych i zasolonych ścian jest istotne, żeby stosować nie pojedynczy tynk renowacyjny, lecz system tynków renowacyjnych, którego składniki cechują się odpowiednimi parametrami i są ze sobą kompatybilne, czego nie uwzględnia PN-EN 998-1:2004 [13].”

⁵ Porowaty tynk podkładowy stosowany podczas renowacji starych budynków, zwłaszcza na podłożach obciążonych solami. Przeznaczony szczególnie do stosowania przed nałożeniem warstwy tynku renowacyjnego

Do przygotowania podłoża pod tynk i wyrównywania całej powierzchni jeżeli jest bardzo nierówna Jako zaprawa wypełniająca i wyrównująca do wypełniania i wyrównywania wyłomów w murze z kamienia łamanego. Może być stosowany na wszystkich mineralnych, nadających się do tynkowania materiałach

- Druga warstwa to: zawierający włókna tynk renowacyjny WTA o wysokiej odporności na siarczany i niskiej zawartości aktywnych alkaliów⁶

w pozostałych miejscach gdzie usunięto tynki należy nałożyć warstwy mineralnego elewacyjnego tynku renowacyjnego
następnie na całej elewacji należy nałożyć warstwę systemowej mineralnej szpachlówki powierzchniowej,⁷ zawierającej mikrowłókna, z siatką zbrojącą⁸, przy czym na zachowane tynki należy nałożyć wcześniej odpowiedni grunt szczepny / mokre na mokre /

UWAGA.

Jeżeli elewacja po oględzinach na rusztowaniu, obstukaniu czy piaskowaniu będzie w stanie dobrym, wykonujemy tylko niezbędne prace z wyżej wymienionych.
W niektórych przypadkach po ściągnięciu farby może wystarczyć uzupełnienie ubytków (rysy i niewielkie ubytki -) a następnie zastosowanie gruntu szczepnego i nałożenie nowej szlichty, z siatką zbrojącą.

Rekonstrukcję gzymsów należy wykonać specjalnymi zaprawami mineralnymi do odnawiania i napraw zabytkowych elewacji tynkowanych / ze sztukaterią

- Rdzeń gzymsu powinien być wykonany z zaprawy gruboziarnistej /uziarnienie do ok. 1,5mm , nakładanej w pojedynczych warstwach o grubości od 10 do 40 mm
- A wykończenie gzymsu / wierzchnia warstwa z zaprawy drobnoziarnistej //uziarnienie do ok. 0,5mm, nakładanej w pojedynczych warstwach o grubości od 10 do 5 mm⁹

Na wszystkich profilowanych elementach elewacji (gzymsy, opaski okienne itp.) projektuje się przywrócenie ich pierwotnej formy . W tym celu profile te należy odczyścić z wtórnych, deformujących nawarstwień, uzupełnić większe ubytki i na całości wyprowadzić właściwy kształt przy użyciu odpowiedniej zaprawy drobnoziarnistej.

Elementy sztukatorskie należy poddać konserwacji zgodnie z załączonym programem konserwatorskim

Dla uzyskania jednolitego wyglądu po wykonaniu opisanych napraw konieczne będzie malowanie. Malowanie całej elewacji po ok. 3 - 4 tygodniach, w sposób kryjąco-laserunkowy.

Po zagruntowaniu podłoża odpowiednim systemowym impregnatem należy elewację pomalować pigmentową farbą krzemo-organiczną na bazie emulsji silikonowej, z

ściennych, jak np. cegła murowa, bloczki wapienno-piaskowe, beton, beton komórkowy, kamień łamany oraz tynk wapienny i cementowy do zastosowań wewnętrznych i zewnętrznych).

⁶ Tynk stosowany do Naprawa i renowacja starych, zawilgoconych i zasolonych murów, powierzchni ścian i stref cokołowych Do stosowania na wszelkich mineralnych podłożach nadających się do tynkowania, jak cegły ceramiczne, cegły wapienno-piaskowe, beton, beton komórkowy, kamień łamany i tynk wapienno-cementowy (do zastosowań wewnętrznych i zewnętrznych

⁷ tynk drobnoziarnisty i zaprawa zbrojona może być filcowana, do stosowania na podłożach mineralnych podczas napraw tynków i renowacji elewacji W starych, nowych oraz zabytkowych budowlach służący do uzyskiwania drobnoziarnistej, zamkniętej powierzchni, nadającej się do malowania i tapetowania

⁸ siatka zbrojąca o gramaturze 160g/m², impregnowana przeciw-alkalicznie, zatapiać przed nałożeniem ostatniej warstwy.

⁹ fabrycznie wymieszana, suchą zaprawą mineralną, która po zmieszaniu z wodą jest gotowa do stosowania i szybko wiąże hydraulicznie. Przeznaczona do stosowania ręcznego
Zaprawa ta jest plastyczna, łatwa do stosowania i opracowania, stabilna i wydajna. Stwardniała zaprawa hamuje wnikanie wody, jest przepuszczalna dla pary wodnej, jak również odporna na wodę, czynniki atmosferyczne i mróz. Przeznaczona do stosowania na zewnątrz

dotatkami grzybo- i glonobójczymi, charakteryzującą się wysoką przepuszczalnością pary wodnej i dwutlenku węgla, w dobranym do załączonej kolorystyki odcieniu.

Może być też zastosowana specjalna, mikrosilikonowa farba elewacyjna o zwiększonych zdolnościach samozmywania; o bardzo wysokiej odporności na warunki zewnętrzne

Malować należy co najmniej dwukrotnie do uzyskania pożądanego efektu

Ostateczny dobór producenta zastosowanego systemu renowacyjnego elewacji i koloru zastosowanych farb, opartym na wynikach badań stratygraficznych, musi być zaakceptowany przez Konserwatora Zabytków i autora projektu, przy czym dobór odpowiedniego koloru farb powinien być poprzedzony wykonaniem odpowiednich próbek na elewacji

Na obróbkach gzymsów / w miejscach zaznaczonych na odpowiednich rysunkach należy zamontować zabezpieczenia przeciw gołębiom systemowe lub analogiczne jak na kamienicy Rynek 18 wykonane z kwasoodpornych prętów i drutów. Na okienkach poddaszy należy zamontować siatki (stal kwasoodporna) w licu ściany.

Ponadto projektuje się:

- Usunięcie wtórnego cokołu z płytek klinkierowych osadzonym na blokującej odprowadzenie wilgoci z murów zaprawie cementowej. /usunąć należy również całą zaprawę cementową do czystej cegły/
- Zamontowanie nowego cokołu z płyt kamiennych / piaskowca / osadzonego na kotwach z zachowaniem szczeliny powietrznej pomiędzy murem i okładziną
- Wykonanie prac konserwatorskich / zgodnie z załączonym programem / elementów kamieniarki
- Wymianę stolarki okiennej na drewnianą wzorowaną na zachowanych / najstarszych / oknach 3 piętra w osi 4 i 5 / licząc od strony Rynku
- Wykonanie prac konserwatorskich / zgodnie z załączonym programem / klatki schodowej obejmującej konserwację elementów drewnianych i konserwację istniejących oraz rekonstrukcję brakujących elementów żeliwnych. Malowanie i konserwacja drewnianych elementów powinno być wykonane przy użyciu specjalistycznych /systemowych/ preparatów ogniochronnych.
- Wymianę drzwi wejściowych do mieszkań
- Wymianę drzwi wejściowych na poddasze i do piwnicy na nowe EI 30
- Wymianę świetlika w dachu nad klatką schodową

6. WPŁYW PLANOWANYCH ROBÓT NA ŚRODOWISKO

Budynki jako obiekty mieszkalno- usługowe nie oraz zakres planowanych robót związanych z wykonaniem remontu elewacji nie stanowią zagrożenia dla środowiska.

- Budynki są zaopatrywany w wodę z miejskiej sieci wodociągowej. Jakość wody zapewnia jej dostawca zgodnie z normami branżowymi. W budynku powstają ścieki bytowo-gospodarcze i jako takie będą odprowadzane do kanalizacji miejskiej.
- Z uwagi na planowane ogrzewanie budynku z sieci ciepłowniczej / MPEC w Tarnowie / emisja zanieczyszczeń nie występuje

- Dla programu użytkowego budynków zanieczyszczenia pyłowe, płynne i zapachowe –nie występują.
- Usuwaniem odpadów stałych zajmuje się koncesjonowany zakład oczyszczania przez ich wywożenie. Odpady te są gromadzone w zabudowanych pomieszczeniach zlokalizowanym w budynku
- Dla założonego programu użytkowego nie występuje związana z eksploatacją budynku emisja , wibracji, i promieniowania w tym jonizującego, jak również nie powstaje pole elektromagnetyczne czy inne zakłócenia.
- Charakter, program użytkowy i wielkość budynków oraz sposób ich posadowienia nie wpływają negatywnie na istniejący drzewostan, powierzchnię ziemi, glebę oraz wody powierzchniowe i podziemne.

Obszar oddziaływania obiektów, o których mowa w art.3 pkt. 20 ustawy Prawo Budowlane zamyka się na terenie działek inwestycyjnych nr 37 obręb 228 objętych opracowaniem i nie oddziałuje na działki sąsiednie.

17. PRZEPISY PRAWNE I NORMY ZWIĄZANE Z PROJEKTOWANIEM I WYKONANIEM ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO;

- Ustawa Ministra dnia 7 lica 1994r Prawo Budowlane (tekst jedn. z 2000r Dz. U. Nr 106. póź. 1126 z późniejszymi zmianami)
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r.w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (Dz. U. Nr 75, póź. 690 z póź. zm. z dnia 15 czerwca 2002 r.)tekst jednolity - aktualizacja z dn.2015-09-18
- Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 2 września 2004 w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu użytkowego / Dz. U. Nr 202 póź. 20727
- Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 14 października 2015r w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych i poszukiwań zabytków /Dz. U. nr 2015 poz. 1789/
- Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003r w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia / Dz. U. Nr 120 póź. 11267
- Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 sierpnia 2003r (Dz. U. nr 169 z r póź. 1650 z późniejszymi zmianami) w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy
- Obowiązujące normy
- Sztuka budowlana i zasady wiedzy technicznej.

Opracował

Mgr inż. Arch. Bogusław Niemiec

INFORMACJA BIOZ

REMONT ELEWACJI I KLATKI SCHODOWEJ WRAZ Z IZOLACJĄ ŚCIAN PIWNIC BUDYNKU WEKLSLARSKA 2 W TARNOWIE

Inwestor: MIEJSKI ZARZĄD BUDYNKÓW
Spółka z o.o.
33-100 Tarnów, ul. Waryńskiego 9
tel. 014 621-93-81, fax. 014 621-93-81 w. 102

Adres inwestycji : w Tarnów ul . Wekslarska 2, Rynek 13

opracował: mgr inż arch. Bogusław Niemiec
33-100 Tarnów ul. Zamenhofa 16

1. ZAKRES ROBÓT

Przedmiotem inwestycji jest Remont elewacji i klatki schodowej wraz z izolacją ścian piwnic budynku Weklsarska 2 w Tarnowie będącej własnością miejską, a zarządzaną przez Miejski Zarząd Budynków

2. WYKAZ ISTNIEJĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH

Opracowaniem objęta są istniejąca kamienica mieszkalna z lokalami usługowymi w parterze zlokalizowana na działce nr 37 obręb 228 przy ul Weklsarskiej 2 i Rynek 13 w Tarnowie – budynek w całości zajmuje teren działki na której jest zlokalizowany

3. ELEMENTY ZAGOSPODAROWANIA TERENU MOGĄCE STWARZAĆ ZAGROZENIE DLA BEZPIECZEŃSTWA I ZDROWIA.

nie dotyczy

4. ZAGROŻENIA MOGĄCE WYSTĄPIĆ W CZASIE REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH

Szczególną uwagę należy zwrócić na roboty wyszczególnione w § 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 23 czerwca 2003r.

Dotyczy to:

robót budowlanych, których charakter, organizacja lub miejsce prowadzenia stwarza szczególnie wysokie ryzyko powstania zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia ludzi, a w szczególności przysypywania ziemią lub upadku z wysokości:

a) wykonywanie wykopów o ścianach pionowych bez rozparcia o głębokości większej niż 1,5 m oraz wykopów o bezpiecznym nachyleniu ścian o głębokości większej niż 3,0 m

– czyli robót związanych z wykonaniem pionowej izolacji przeciwwilgociowej ścian piwnic

b) roboty, przy których wykonywaniu występuje ryzyko upadku z wysokości ponad 5,0 m,

- są to planowane prace związane z wykonywaniem prac na rusztowaniach związane z remontem elewacji przy których wykonywaniu występuje ryzyko upadku z wysokości ponad 5,0 m,

Również pozostałe roboty budowlane /choć nie należy ich uznać za szczególnie wykonywaniem prac niebezpieczne / należy wykonać zgodnie z obowiązującymi przepisami BHP. Dotyczy to w szczególności robót:

- wyburzenie części ścian i wykonanie nowych nadproży
- prace związane z użyciem środków chemicznych przy impregnacji elementów drewnianych

a ponadto pozostałych robót:

- murarskich i tynkarskich
- ciesielskich
- zbrojarskich i betoniarskich
- dekarских i izolacyjnych
- robót wykonywanych na wysokości

- robót wykonywanych na rusztowaniach
- robót wykonywanych przy użyciu maszyn budowlanych i elektronarzędzi

5. SPOSÓB INSTRUKTAŻU PRACOWNIKÓW

Ogólnie organizacja stanowisk pracy, instruktaż pracowników itp. zostały określone w Obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 sierpnia 2003r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy /Dz. U. Nr. 169.poz. 1650/.

W przypadku prowadzenia prac szczególnie niebezpiecznych pracodawca /mistrz budowy lub kierownik budowy/ powinien określić szczegółowe wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych, a zwłaszcza zapewnić:

- 1) bezpośredni nadzór nad tymi pracami wyznaczonych w tym celu osób;
- 2) odpowiednie środki zabezpieczające;
- 3) instruktaż pracowników obejmujący w szczególności:
 - a) imienny podział pracy,
 - b) kolejność wykonywania zadań,
 - c) wymagania bezpieczeństwa i higieny pracy przy poszczególnych czynnościach.

Wszystkie prace budowlane mogą wykonywać wyłącznie pracownicy posiadający wymagane kwalifikacje, uzależnione od stanowiska, rodzaju pracy, którą będzie wykonywał pracownik.

Każdy pracownik winien odbyć przeszkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy zgodnie ze stanowiskiem i specyfice wykonywanej pracy. Przed przystąpieniem do wykonywania robót, należy informować pracowników o czynnikach mogących stwarzać zagrożenie na terenie budowy oraz sposobach przeciwdziałania zagrożeniom. W szczególności należy przestrzegać wymogów wynikających z przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie prowadzenia robót budowlanych, obowiązku stosowania środków ochrony indywidualnej itp. oraz zasadach postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia.

Wszystkie informacje bezpieczeństwa i ochrony zdrowia kierownik budowy zamieści kierownik budowy w "Planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia". Wszyscy pracownicy winni być zapoznani z Planem bezpieczeństwa i ochrony zdrowia.

6. ŚRODKI TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE ZAPOBIEGAJĄCE NIEBEZPIECZEŃSTWOM

Należy rygorystycznie przestrzegać obowiązujących przepisów BHP. Otwarty teren wokół budowy umożliwia bez przeszkód szybką ewakuację na wypadek awarii lub innych zagrożeń.

Kierownik budowy określi sposób realizacji robót budowlanych oraz wskaże środków technicznych i organizacyjnych zapobiegających niebezpieczeństwom : zachowanie warunków BHP, nadzór kierownika budowy, używanie właściwej odzieży roboczej, używanie właściwego sprzętu i narzędzi oraz zapewni numery telefonów alarmowych wraz z apteczką pierwszej pomocy. Roboty budowlane będą prowadzone pod nadzorem osób wykwalifikowanych ze

stosownymi uprawnieniami. Przed przystąpieniem do robót budowlanych należy przeprowadzić szkolenie dla pracowników w zakresie planu „BiOZ”.
Przed rozpoczęciem robót pracownicy winni być zaopatrzeni w odzież roboczą i ochronną, zgodnie z obowiązującymi przepisami (w tym kaski, rękawice ochronne), wraz z uwzględnieniem niebezpieczeństw wynikających z urazów mechanicznych, porażenia prądem, oparzenia, zatrucia, promieniowania, wibracji, upadku z wysokości lub innych szkodliwych czynników i zagrożeń związanych z wykonywaną pracą. Stosować urządzenia zabezpieczające i ochronne (np. osłony). Wszystkie urządzenia powinny być sprawne i posiadać aktualne atesty.
Codziennie w czasie na budowie przeprowadzać instruktaż stanowiskowy, z omówieniem sposobu prowadzenia robót, występujące i mogące wystąpić zagrożenia wraz ze sposobem zabezpieczeń. Pracownicy winni mieć stały dostęp do telefonów alarmowych, wraz z wykazem adresów najbliższego punktu opieki lekarskiej, straży pożarnej, policji, a także apteczkę pierwszej pomocy i środki i urządzenia przeciwpożarowe. Na budowie powinny znajdować się podręczne środki gaśnicze (gaśnice proszkowe, węże gaśnicze, hydranty, koce gaśnicze).
Wykonać i oznakować drogi umożliwiające ewakuację, komunikację i dojazd wozu straży pożarnej oraz karetki pogotowia. Drogi te muszą być zawsze dostępne i przejezdne.

Opracował; mgr inż. arch. Bogusław Niemiec